

“ममापि किं नो दयसे दयाधन
त्वदङ्गिमग्नं यदि वेत्य मे मनः ।
निमज्जयन् सन्तमसे पराग्रयं
विधिक्षु वाच्यः क्व तवागसः कथा ॥”

इति नैषधे ८ सर्गः ॥

सन्तर्पणं, स्त्री, (सन्तर्पयति इन्द्रियाणीति । सं +
टप् + णिच् + ल्युः ।) द्राक्षादाडिमखर्जुरौ-
कदलीशर्करालाजाचूर्णमध्वान्य-संमिलितम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ ढसिकारके, त्रि । यथा,
“पुण्यो महाब्रह्मसमूहजुष्टः
सन्तर्पणो नाकसदां वरेभ्यः ।
जञ्जाल लोकास्थितये स राजा
यथाधरे वङ्गिरभिप्रवीतः ॥”

इति भट्टिकाव्ये १ सर्गः ॥

सन्तानः, पुं, (सन्तनोति विस्तारयति पञ्चपुण्यादी-
निति । सन् + तन विस्तारः + “तनोतिरूप-
संख्यानम् ।” ३ । १ । १४० । इत्यस्य वार्त्ति-
कोक्त्या षः ।) कल्पवृक्षः । (संतन्यते इति ।
तन + घञ् ।) वंशः । इत्यमरः ॥ विस्तारः ।
(यथा, महाभारते । १ । १०३ । १० ।

“तयोश्चत्पादयापत्यं सन्तानाय कुलस्य नः ।
मन्त्रियोगात् महाबाहो धर्मं कर्तुमिहाहंसि ॥”
अपत्यम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, मनुः । १ । ५८ ।
“देवराहा सपिण्डाहा स्त्रिया सम्यक् नियुक्त्या
प्रजेष्मिताधिगन्तव्या सन्तानस्य परिचये ॥”)
तर्ह दिकपर्यायः । तुक् १ तोकम् २ तनयः ३
तोक् ४ तक् ५ शेषः ६ अग्रः ७ गयः ८ जाः
९ अपत्यम् १० यद्दुः ११ स्रुतः १२ नपात् १३
प्रजा १४ बीजम् १५ । इति पञ्चदशापत्य-
नामानि । इति वेदनिघण्टौ । २ । २ ॥ (अस्त्र-
विशेषे, स्त्री । यथा, महाभारते । ५ । ८६ । ४० ।
“सन्तानं नर्त्तकं घोरमास्यमोदकमष्टमम् ।
एतैर्विहाः सर्व्व एव मरणं यान्ति मानवाः ॥”

सन्तानिका, स्त्री, (सन्तानो विस्तारोऽस्यस्या
इति । सन्तान + ठन् ।) घोरसरः । मर्कट-
जालकः । कुरिकाफलम् । फेनः । इति हारा-
वली ॥ आद्यस्य गुणाः ।

“सन्तानिकागुरुः शीता हृष्या पित्तास्रवातजित्”
इति राजनिर्घण्टः ॥

मिष्टान्नविशेषः । सरभाजा इति भाषा । तत्-
करणप्रकारो यथा । दुग्धं शरावचतुष्टयं शर्करा-
राहंशरावपरिमिताष्टतं शरावपादैकञ्च गृहीत्वा
तद्दुग्धे भावर्त्तनेन घनीभूते उष्णस्थिते मन्थान-
दण्डेन मयमेन बहुतरफेनो भविष्यति । तत्फेन
सहितदुग्धस्य तसाङ्गारपरिरक्षणत् सरो
जायते । तं सरमस्त्रेण चतुष्कोणाकृतिं निर्माय
हृतेन घृष्टा एकतारवदशकं रारसेमग्नं कुर्व्यात्
किन्तु तत्राधिकक्षणं न रचेत् । इति पाक-
राजेश्वरः ॥ (जालकरज्जुः । यथा, सुश्रुते । १ । १८
“अत ऊर्ध्वं व्रणबन्धनद्रव्याण्युपदेक्ष्यामः । तद्-
यथा क्षौमकाप्यास- * * विदलरज्जुतूलफल-
सन्तानिकालीहानीति ॥”)

सन्तापः, पुं, (सं + तप + घञ् ।) अग्निज-
तापः । तत्पर्यायः । संस्वरः २ । इत्यमरः ॥
तापः ३ प्रोषः ४ उष्णा ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥
सम्यक् तापनञ्च ॥ (यथा, कथासरित्सागरे ।
१५ । ७५ ।

“जन्मना ज्वरसन्तापपीडा गाढमवाप सः ॥”
दुःखम् । यथा, भागवते । ६ । १४ । ४१ ।
“दासीनां कोऽनुसन्तापः स्वामिनः परि-
चर्यया ।

अभोक्ष्यं लब्धमानानां दास्या दासीव दुर्भगाः ॥”
सन्तापनः, पुं, (सन्तापयतीति । सं + तप +
णिच् + ल्युः ।) कामदेवस्य पञ्चबाथान्तर्गत-
बाणविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सम्यक्-
तापकारके, त्रि ॥ (यथा, भागवते । ७ । १० । २६ ।
“दिष्टा ते निहतः पापो लोकसन्तापनो-
ऽसुरः ॥”)

सन्तापितः, त्रि, (सं + तप + णिच् + क्तः ।
अध्यादिना श्रान्तः । इत्यमर-भरती ॥ अस्य
पर्यायः सन्तप्तश्चेद्द्रष्टव्यः ॥

सन्तिः, स्त्री, (सनु दाने + क्तिच् । “सनः क्तिचि
लोपश्चास्यान्तरस्याम् ।” ६ । ४ । ४५ । इति
नलोपाभावः ।) दानम् । अवसानम् । इत्य-
मरे सातिशब्दटीकायां नीलकण्ठः ॥ सतिश्च
सातिस्य सतिसाती । सनोतेराश्रिषि तिगन्तस्य
एती निपात्यौ । पञ्चे सनुतात् इति वाक्ये
लिक्रिकृते ह्वत्तरेरिति इमनिषेधे वनतनेत्यत्र
तिक्रिक्वर्जनात् नलोपाभावे सन्तिः । इति
मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥ सन्तिशब्दो
निर्विसर्गश्चेत् अस ल भावे इत्यस्मात् अन्ति-
प्रत्ययेन निष्पन्नः । यथा,—

“सन्ति रम्या जनपदा बङ्गनाः परितः कुरुन् ।
इति महाभारते विराटपर्व्व ॥

सन्तुष्टः, त्रि, (सं + तुष + क्तः ।) सन्तोषयुक्तः ।
यथा,—

“गच्छध्वममराः सर्व्वे गृहीत्वार्त्तानि स्वमालयम्
सन्तुष्टा वरमस्माकं दस्व दानीं सुपूजिताः ॥”
इति ऋग्वेदोद्गीतासुतसर्गतत्त्वम् ॥

सन्तोषः, पुं, (सं + तुष + घञ् ।) सन्तुष्टिः । तत्-
पर्यायः । घृतिः २ स्वास्थ्यम् ३ । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, हितोपदेशे ।

“सन्तोषासृतदत्तानां यत् सुखं धान्तचेतसाम्
कुतश्चननुब्वानामितश्चे तच्च धावताम् ॥”)

सन्दंशः, पुं, (सन्दंशतीवेति । सं + दंश + ञच् ।)
कङ्कमुखः । इति हेमचन्द्रः ॥ सांडासी इति
भाषा ॥ (यथा, मार्कण्डेये । २४ । ६३ ।

“निपातितानां भृष्टे उहृत्वाच्च निरीक्षताम्
सन्दंशैः पश्य कथ्यन्ते नरैर्याम्यैर्मुखात्ततः ॥”

वैद्यशास्त्रोक्तयन्त्रविशेषः । यथा, सुश्रुते । १ । ७ ।
“तत्र मनःशरीरावाधकराणि शल्यानि तेषा-
माहरणोपायो यन्त्राणि तानि षट्प्रकाराणि ।
तदयथा । स्वस्तिकयन्त्राणि । सन्दंशयन्त्राणि ।

*** हे सन्दंशयन्त्रे *** सनिशयोऽनिषय

सन्दंशौ षोडशङ्गुलौ भवतस्वग्मांसशिरास्त्रायु-
गतशस्त्रीहरणार्थमुपदिश्येते ॥”)

सन्दंशिका, स्त्री, (सन्दंशतीवेति । सं + दंश +
खुल् । टापि अत इत्वम् ।) सुचुटी । सांडासी
इति चिमुटा इति च भाषा । लौहयन्त्रविशेषः ॥
कातारि इति भाषा ! इति मेदिनी ॥

सन्दंभः, पुं, (सं + दंभ ग्रन्थने + घञ् ।) रचना ।
इति हलायुधः ॥ (यथा, आर्यासप्तशत्याम् ।
७०० ।

“कविसमरसिंहनादः स्वरानुवादः सुधैक-
संवादः ।
विद्वद्भिर्नोदकन्दः सन्दंभोऽयं मया सृष्टः ॥”)
प्रबन्धः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ ग्रन्थनम् ।
यथा,—
“सन्दंभो रसना गुम्फः श्रव्यं न ग्रन्थं समाः ।”
इति हेमचन्द्रः ॥

तस्य लक्षणं यथा,—
“गूढार्थस्य प्रकाशश्च सारोक्तिः श्रेष्ठता तथा ।
नानार्थवत्त्वं वेद्यत्वं सन्दंभः कथ्यते बुधैः ॥”
इति रूपसनातनगोस्वामिकृतश्रीभागवतीय-
षट्सन्दंभस्य प्रथमसन्दंभकारिका ॥

सन्दंशं, स्त्री, (सं + दंश + ल्युट् ।) सम्यक्-
प्रकारेण दनशंम् । यथा,—

“सन्दंशं नार्थमस्याया नदीपुलिनसंस्थितः ।
स च वैश्यस्तपस्तेपे देवीसूक्तं परं जपन् ॥”
इति मार्कण्डेयपुराणे देवीमाहात्म्याम् ॥
(सं + दंश + णिच् + ल्युट् । कारितदंशंम् ।
यथा, महाभारते । १ । २ । १८० ।

“अस्त्रसन्दंशदारुणो धर्मराजस्य सन्निधौ ॥”
सन्दानं, स्त्री, (सं + दा + ल्युट् ।) दाम । इत्य-
मरः ॥ सम्यग्दानञ्च ॥

सन्दानः, पुं, गजस्थाडीवतोरधोभागः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥

सन्दानिका, स्त्री, अरिखदिरः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

सन्दानितः, त्रि, (सन्दानं जातमस्येति । सन्दानं +
इतच् ।) बद्धः । इत्यमरः ॥

सन्दानिनी, स्त्री, गोशृङ्गम् । इति हेमचन्द्रः ॥
गोयालि इति भाषा ॥

सन्दावः, पुं, (सं + दु + “समि युद्दुवः ।” ३ ।
३ । २३ । इति घञ् ।) पलायनम् । इत्यमरः ॥

सन्दाहः, पुं, (सं + दह + घञ् ।) मुखताल्कोड-
दाहः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सन्दिग्धः, त्रि, (सं + दिह + क्तः ।) सन्देहयुक्तः ।
यथा,—

“न तावत् सन्दिग्धसाध्यधर्मत्वं पक्षत्वमिति
पक्षतामूलम् ॥”

सन्दिग्धमतिः, त्रि, सन्देहविषयीभूतबुद्धियुक्तः ।
सन्दिग्धा मतिर्यस्य इति बहुव्रीहिसमास-
निष्पन्नः ॥

सन्दिग्धार्थः, पुं, (सन्दिग्धोऽर्थः ।) सन्देहविषयो-
भूतार्थः । (सन्दिग्धोऽर्थो यस्य ।) तद्विशिष्टः त्रि ॥